

لذت نقاشی

گفت و گو با ابوالفضل پاشنا هنر آموز رشته نقاشی

نام‌ها می‌آیند و می‌روند، اما این آثار انسان‌ها هستند که نام‌ها را ماندگار می‌کنند. یاد سقراط افتادم که می‌گفت زندگی کوتاه است، اما هنر طولانی ماندگار. حالا بی‌شک اگر داوینچی نقاش (هنر سوم) «لبخند ژو کند» یا همان «مونالیزا» را خلق نمی‌کرد، این چنین در یادها نمی‌ماند. در سمفونی پنجم بتهوون (هنر پنجم) یا اثر به یاد ماندنی «جنگ و صلح» از لئو تولستوی (هنر چهارم) و یا فیلم معمایی «سرگیجه» از هیچکاک (هنر هفتم) و هزاران «یا» های دیگر، هنر را برای ما معنا می‌بخشند و نام‌ها را جاودان می‌سازند. این بار در میان هنرهای هفت‌گانه به سراغ هنر سوم یا همان نقاشی رفته‌ایم و با ابوالفضل پاشنا، هنر آموز رشته نقاشی در شهر تبریز، به گفت‌وگو نشستیم:

یکی است؛ مثل برادر، چه زمان موفقیت و چه هنگام شکست. و اولین هدفمان ورود به دانشگاه تهران است و هدف نهایی‌مان کمک به پیشرفت نقاشی است. تنها آرزویم این است که گروه‌مان پراکنده نشود.

خانواده نقاشی؟

بله. در سال سوم هنرستان کلاس نقاشی با چهار دانش‌آموز تشکیل شد. و از همان ابتدای آن سال تصمیم گرفتیم که گروه خانواده نقاشی را تشکیل دهیم. ما در تمامی مسابقات با هم شرکت می‌کنیم، گاه به صورت گروهی و گاه هر کداممان در یک گرایش نقاشی شرکت می‌کنیم تا عملکرد بهتری داشته باشیم؛ به قول دوستان همه جوایز گرایش‌ها را درو کنیم.

چه کسانی در این گروه هستند؟

فرشید حیدری، علیرضا واحدی، علیرضا وحدانی و من. سرپرست گروه‌مان فرشید حیدری است. البته اینجا باید از استادمان، یعنی آقای رضی رضوی نام ببرم که در تمامی مراحل به تیم نقاشی کمک می‌کند و فراتر از یک معلم است.

بیشتر زمانی که ناراحت هستم و حوصله کسی را ندارم. اما گاه حس عجیبی به آدم دست می‌دهد. دوست دارم فکر را سریع روی کاغذ بیاورم. من هر جا که باشم، باید یک مداد و کاغذ همراهم باشد.

زمانی که مشغول نقاشی هستی چه؟

خودم را رها می‌کنم و ناراحتی و هر موضوعی دیگری را از ذهنم پاک می‌کنم. اما باور کنید انسان بعضی از حس‌ها را نمی‌تواند بگوید و باید حتماً تجربه کرد و لذتش را چشید.

برای آموزش به کلاس خارج از مدرسه هم رفته‌ای؟

اصلاً. مدرسه حق بزرگی بر گردن من دارد. شاید اگر خارج از مدرسه آموزش می‌دیدم، چنین پیشرفتی نمی‌کردم و در همان ابتدای راه کم می‌آوردم. ولی استادها و فضایی که هنرستانمان دارد، خیلی کمک کرد که این راه را ادامه دهم.

به آینده فکر کرده‌ای؟

منتظر آینده هستم. ما در هنرستانمان یک خانواده نقاشی تشکیل داده‌ایم. در این خانواده چهار نفره، همه هدف‌هایمان

چه‌طور شد که سراغ نقاشی رفتی؟ از زمانی که خودم را پیدا کرده‌ام، نقاشی با من بوده است، هنوز جمله معلم پنجم ابتدایی‌ام که گفت تو باید نقاش بشوی، در ذهنم مانده است. استعداد در وجود آدم هست. فقط باید به ندای آن گوش کنیم و بعد شکوفایش کنیم.

عکس‌العمل خانواده چگونه بود؟

اوایل موافق نبودند، چون شناخت کافی نسبت به رشته نقاشی نداشتند و به خاطر حرف‌های دیگران فکر می‌کردند که آینده خوبی ندارد. ترجیح می‌دادند که ریاضی بخوانم. اما زمانی که پافشاری کردم، اجازه دادند، اما راضی نبودند. زمانی که پدر و مادرم در نمایشگاه شهر کارهایم را دیدند، آن وقت فهمیدند که انتخاب خوبی کرده‌ام.

برای موفقیت چه قدر حاضری مبارزه کنی؟

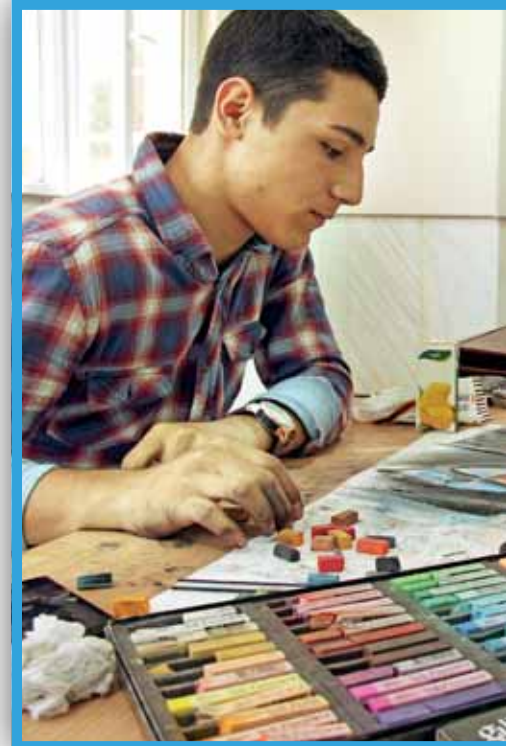
مگر می‌شود بدون مبارزه موفق شد؟! اگر مبارزه نمی‌کردم، الان نه در این رشته بودم نه جواب اعتماد خانواده‌ام را می‌توانستم بدهم.

چه زمانی به سمت قلم و کاغذ می‌روی؟

قابلیت‌ها

هنرآموز رشته نقاشی باید ویژگی جسمی و روحی خاصی داشته باشد تا بتواند در این رشته موفق شود. نقاش یعنی خلاق، یعنی آفریننده، یعنی کسی که بتواند دنیایی دیگر را بیافریند و روح مخاطبانش را به آنجا پرواز دهد. در واقع نقاش نمی‌تواند در چارچوبی مشخص و معین محدود شود. نقاش نیازمند نبوغ، شعور، استعداد و مهم‌تر از همه پشتکار است. هنر نقاشی کاری طاقت فرسا، ظریف و لطیف است و اگر علاقه و پشتکار در این کار وجود نداشته باشد، به نتیجه مطلوب نمی‌رسد. اما خوب است بدانید در این رشته جالب و پراز و رمز چه چیزهایی را آموزش می‌دهند: تاریخ هنر جهان و ایران، مبانی هنرهای تجسمی، عکاسی، طراحی، کارگاه چاپ دستی، کارگاه نقاشی و آشنایی با رنگ و هنرهای تجسمی.

رشته نقاشی در دانشگاه دارای دو گرایش نقاشی عمومی و نقاشی دیواری است. نقاشی عمومی به نقاشی‌ها روی کاغذ، بوم و... گفته می‌شود و گرایش نقاشی دیواری به نقاشی‌هایی در سطح بزرگ مثل دیوار گفته می‌شود. در این رشته به ابزارهایی مانند بوم نقاشی، رنگ و روغن، پاستیل و وسایل مورد نیاز طراحی احتیاج دارید.

■ به دوستان چه توصیه‌ای داری؟
توصیه‌ای که به بچه‌ها دارم، این است که اگر می‌خواهند موفق شوند، باید با بهترین و نزدیک‌ترین دوستانشان درباره کارهایشان مشورت کنند که به نظر من تشکیل یک گروه مثل خانواده نقاشی بسیار کمکشان می‌کند. البته باید قسمتی از مسیر را تنها طی کنند و بعد به فکر تشکیل چنین گروهی باشند.

■ حرف آخر؟
اول دوست دارم از اعضای تیم نقاشی‌مان، علیرضا وحدانی، علیرضا واحدی و فرشید حیدری، بعد از «هنرستان هنرهای زیبای میرک» و در آخر هم از پدر و مادرم که در این راه کمکم کردند، تشکر کنم.

یعنی همان چیزی که در وجود آدم موج می‌زند. یک ماهیت آزاد دارد و باید این حس به مخاطب انتقال پیدا کند.

■ باز خورد تشکیل این خانواده چه بوده است؟
ما الگوی خیلی‌ها شده‌ایم. گروه ما را همه دوست دارند. این موضوع ما را خوش حال می‌کند، اما گاهی باعث مشکل هم می‌شود.

■ الگو؟
ببینید، اگر اثری زیبا خلق کنید، همه به دنبال شناسایی خالق آن هستند. همه دوست دارند بدانند، چه کسی و چگونه آن را خلق کرده است. ما در کارمان عالی هستیم و این خودش کشش ایجاد می‌کند.

■ تا حالا به مشکل برخوردیده‌اید؟
در حوزه هنر کار گروهی خیلی سخت‌تر از کار انفرادی است. به این دلیل که در هنر و به خصوص نقاشی دیدگاه آدم است که اثر را خلق می‌کند و مطمئناً آدم‌ها دیدگاه‌های مختلفی دارند. ما در گروه نظراتمان را مطرح می‌کنیم و بعد فرشید درباره ایده‌ها صحبت می‌کند و در نهایت گروه به یک جمع‌بندی می‌رسد. اما زمانی کار سخت می‌شود که نتوانیم نظرهایمان را یکپارچه و یکدست کنیم.

■ تا به حال فعالیت گروهی داشته‌اید؟
ما امسال دو نمایشگاه نقاشی در «خانه فرهنگ و هنر تبریز» برگزار کرده‌ایم و خدا را شکر همه چیز عالی انجام شد و همه راضی بودند.

■ تا حالا از کارهایتان پول درآورده‌اید؟
پیشنهاد کار زیاد داریم، اما فعلاً علاقه‌ای نداریم. ما در مناسبت‌هایی مثل ۲۲ بهمن به «دیوارنگاری» یا همان «گرافیتی» مشغول می‌شویم.

■ دیوارنگاری یعنی؟

آشنایی با هنر

رشته هنر نقاشی بازار کار خوب و پررونقی دارد؛ کار در شرکت‌های تبلیغاتی (طراحی)، تصویرسازی کتاب کودک، نقاشی پوسترهای سینمایی، نقاشی روی پارچه و سفال، نقاشی دیواری و کار جذاب مدرسی نقاشی. این‌ها گوشه‌های کوچک از بازار کار رشته نقاشی محسوب می‌شوند.